

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U ŠIBENIKU
Kralja Zvonimira 1, 22 000 Šibenik
marketing@hnksi.hr
+358 (22) 668 665

Pratite nas na društvenim mrežama:

@hnkusibeniku
www.hnksi.hr

Grad Šibenik

PO MOTIVIMA: DOBRANKA DELAČIĆA BIZIMSKOG

MI

DRAMSKI STUDIO „IVANA JELIĆ“

PRODUKCIJA:

ASISTENT REŽIJE: LOVRE PAIĆ

DIZAJN SVJETLA: JOSIP BAKULA

KOSTIMOGRAFIJA: ŽELJKA ŠUPE

DIZAJN TONA: PAVLE KAREGA

IGRAJU:

MAK IMAMOVIĆ, AVA KLISOVIĆ, PETRA MUŠIĆ, LARA KNEŽIĆ, NIKOLINA MLAĐENOVIĆ, LANA STANIĆ,
IVA HALUŽAN, ROKO ČOGA, MARGARITA STOŠIĆ, ROKO VRANKOVIĆ, EMA BULIČEK, MARISA PERKOVIĆ,
NIKA SILOV, KATIA VULETIN, LARA ŽIVKOVIĆ, ANBELA MARČIĆ, MAŠA RELJA, FRAN TUNUKOVIĆ, ROKO
ČOTA, PETRA LASTAVICA, EMA PLAZIBAT, ANTONIO KARDUM TOMAŽIN, PAULA STANČIĆ, NIKOLETA
PLAZIBAT, NATALI VRLIKA, BRUNA LOVRIĆ, PETRA ŠUPE

MI

Vi, naravno, mislite da od djetinjstva nema ništa ljepše, lakše i bezbrižnije.

Vi, dakle, imate dovoljno godina da ponekad zaboravljate i što je jučer bilo za ručak, a kamoli kako je strašno biti dijete.

Nitko se, baš nitko, tako mučno i teško, ali ni tako maštovito, nerijetko duhovito, izuzetno kreativno i hrabro ne bori za svaki milimetar svog prostora i svaku sekundu svoje slobode.

Zato je, točno kako je rekao veličanstveni Pablo Picasso, „svako dijete umjetnik. Problem je ostati umjetnik nakon odrastanja“.

Polaznice i polaznici Dramskog studija „Ivana Jelić“ Hrvatskog narodnog kazališta Šibenik, imaju dovoljno godina da ih se s pravom smatra djecom. A ako su djeca, onda su umjetnice i umjetnici kojima trebaju prostor i vrijeme. No, što ako nisu jedini kojima treba isti prostor u isto vrijeme? Što ako je pred njima bitka u kojoj je tek treba odrediti što će, zapravo, biti pobjeda?

Kombinirajući profesionalne glumačke metode rada, učenja i kreiranja cjeline, polaznice i polaznici Dramskog studija „Ivana Jelić“, stvorili su, koristeći se različitim motivima – od bajki, preko pop kulture, pa do vrhunske, klasične i suvremene kazališne umjetnosti – komad u kojem su, parafrazirajući velikog ruskog slikara iz prošlog stoljeća, Vasilija Kandinskog, vidjeli sve svoje boje, ali i, uvjetno kazano, sebe kakvi bi mogli biti kada više ne budu djeca. To što još uvijek jesu, nije im smetalo da stvore uvjerljive likove koji se nalaze pred izborom između svojih i tuđih želja, vlastitih ideja i ambicija koja nisu njihove, između dječje naivnosti i predatorske stvarnosti.

Od svih otrcanih definicija glume – a otrcane su zapravo sve, jer glumi definicija ne treba, kao što ne treba stomatologiji ili kiparstvu – najznamenitija je ona koja glasi: „Ti i ja stvaramo igrajući se“. Istina, komad „Mi!“ je stvoren igrom, ali gluma u njemu nije. Ona je u kazalište došla sa djecom, razvijajući se u dugom i predanom radu kroz koji je zajednički nastala cjelina oslonjena na naslov znamenite monodrame Zijaha Sokolovića „Glumac...je glumac...je glumac“, dok je kazalište...

E pa i o tome što je sve, gdje može i s kim i kako mora biti kazalište, govori predstava „Mi!“.